

Comarques Gironines

Benestar social. La crisi arriba als serveis bàsics

“Ens sentim abandonats”

REACCIÓ Entitats socials gironines mantenen els serveis tot i la incertesa en què els deixa l'impagament del govern **SOUS** La majoria han hagut de buscar solucions per pagar nòmines

Oriol Mas
GIRONA

Les entitats socials gironines estan fent mans i mànigues per poder abonar les nòmines del juliol dels treballadors. L'anunci de dilluns de la Generalitat que no podia pagar les quotes de juliol als centres concertats educatius i sanitaris i al tercer sector ha deixat les entitats amb un escàs marge de maniobra. Algunes han hagut de recórrer a pòlisses de crèdit, d'altres a estalvis propis, i en algun cas no han pogut pagar els treballadors.

Les entitats coincidien ahir a denunciar bàsicament dos punts: un, la incertesa en què els deixa aquesta situació, i l'altre, la voluntat de mantenir tots els serveis que ofereixen actualment. Uns serveis que es basen en molts casos en l'atenció i la millora de la qualitat de vida de persones discapacitades, un dels graons més fràgils de la societat. Per poder continuar la seva tasca, reclamen sobretot que la Generalitat els assegurí de quins pagaments podran disposar i quan, per poder adaptar la gestió a una situació que ja ha anat sent cada cop més complexa amb retallades i augment d'impostos.

En tot cas, l'impagament de les ajudes corresponents al juliol afecta la part assistencial de les entitats, les lligades al Departament de Benestar i Família –residències, centres de dia, assistència domiciliària...–, i no als serveis prelaborals, que són

els que corresponen a la conselleria de Treball. Això fa que en moltes de les entitats s'hagi vist afectada una de les branques d'activitats. Tot i això, l'impacte és sever.

Situació econòmica

De les diferents fundacions i entitats consultades, el Grup Mifas és ara mateix el que viu una situació pitjor. Com que no ha rebut els 120.000 euros

Moltes entitats no sobreviurien a més d'un mes d'impagament

que li corresponien, no pot pagar els 66 treballadors que té, i la branca d'inserció laboral no podrà cobrar el sou sencer. “Fem un servei que hauria de fer l'administració, perquè a Girona ni l'Estat ni la Generalitat tenen cap residència pròpia, i ara et sents abandonat”, lamenta el president, Pere Tubert, que afirma que intentarà negociar un crèdit bancari si la Generalitat li certifica el deute tal com li han promès. “No podem deixar de prestar el servei a la gent, però si es repeteix llavors sí que els haurem de donar les claus perquè facin la feina ells”, afirma.

La conselleria ha promès a les entitats que l'agost el cobraran, però no els ha dit res del setembre ni de quan faran efectiu el juliol. Núria Martínez, gerent de la Fundació Drissa, explica que han pogut pagar les nòmines grà-

Treballadors i usuaris ahir a la tarda a la residència de Mifas a Girona ■ JOAN SABATER

cies a les línies de negoci que tenen obertes, i que el que els afecta és “la incertesa”. “Fa un any que ja han retallat molt i així és molt difícil poder gestionar a pocs mesos de vista. Això fa que et retinguis en el moment de plantejar accions, però acaba afectant els actors més febles de la societat”, diu Míriam Crivillés, de la Fundació Aspronis de la Selva i l'Alt Maresme, adverteix que si es mantenen els impagaments s'hauran de prendre mesures, però, com Martínez, afirma: “Ara tampoc podem fer previsions perquè vivim en la incertesa.” A Aspronis

Les xifres

120.000

euros deuen a Mifas només del juliol, fet que li ha impedit poder pagar les nòmines dels treballadors.

400

persones atén la Fundació Ramon Noguera en les línies afectades; Aspronis n'atén 150, i la Fundació Vimar, 65.

han resolt el pagament a 150 treballadors amb els recursos propis estalviats.

La Fundació Estany, que atén setze persones del Pla de l'Estany, no ha cobrat els 30.000 euros que li pertocaven. Però també ha pogut pagar les nòmines gràcies als estal-

vis. “Ja hem reduït moltes despeses, i estem preocupats perquè no sabem què passarà ni si ens podem mantenir, perquè volem oferir el mateix servei però si es retalla més ens haurem de plantejar què fer”, explica la directora, Isabel López. Pepita Perich, ge-

rent de la Fundació Ramon Noguera de Girona, afirma que la situació “és molt greu perquè es repeteix, i també per la forma. Ens ho han dit just a finals d'un mes i després d'haver pagat una paga doble i liquidar els IVA i IRPF”. En el seu cas, per ara no li han pagat els 300.000 euros que li pertocaven per la branca assistencial, on hi ha 150 treballadors dels 250 de tota la plantilla de la fundació. Ha pogut afrontar el pagament negociant línies de crèdit obertes, “però això s'ha d'arreglar de pressa, perquè estem al límit i hi ha molta gent que podria quedar desatessa”.